

de, hver gang der skal aktiveres nogle af de midler, som NATO råder over, og det er dér, de allierede har mulighed for at sige: Nej, det her går galt, det løber af sporet.

Hvis USA først er blevet ladet alene, og jeg så må sige – nu er det et stort land at lade alene – hvis USA får fornemmelsen af, at nu kan det køre solo, fordi der alligevel ikke er nogen af de allierede, der støtter det, ja, så er der en risiko for, at de mere hidsige kræfter i USA måske kunne blive for hævntrøstige og måske kunne blive for sikre.

Det er den filosofi, vi har opereret ud fra. Den kan vise sig at være forkert, det håber vi ikke, men jeg tror på den anden side, at det er den sikreste måde at få tingene til at fungere på en afbalanceret måde på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Igen: Vi taler forbi hinanden. Den filosofi er jeg enig i. Vi støttede jo NATO-erklæringen fra SF's side. Vi har støttet alliancen.

Det, vi bare har sagt, er, at vi vil da forbeholde os at være kritiske, hvis man begår de fejl, som kan få det til at vippe. Det er, som om et flertal her i Folketinget regner med, at det hele bare går uden problemer. Det håber vi på, men vi skal da have muligheden for at kunne sige kritisk fra over for USA, hvis det viser sig, at de begår nogle katastrofale fejl, som kan få de konsekvenser omkring Pakistan og pakistanske atomvåben, som blev opridset her.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så går vi i gang med anden runde nu. Fru Ulla Tørnæs og fru Mimi Jakobsen har jeg noteret op. Det er, hvad jeg har til anden runde. Det ser i øjeblikket ikke ud til, at der er flere, der vil melde sig.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes, det er nogle meget interessante ordvekslinger, der har været her, for én ting er jo helt sikker, nemlig at vi har fået blotlagt SF's slingrekurs i denne her sag, og vi har også fået blotlagt, at SF forsøger både at blæse og have mel i munden på samme tid, og det kommer der som regel aldrig noget godt ud af. Hr. Holger K. Nielsen ønsker at signalere, at man har sagt ja til NATO-erklæringen, og man er med, men man ønsker ikke at tage skridtet fuldt ud. Jeg tror ikke, at der findes nogen fribilletter i denne her

sag, nøjagtig sådan som der tidligere er givet udtryk for her fra Folketingets talerstol.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Holger K. Nielsen: Hvad er det for informationer, hr. Holger K. Nielsen har om, hvad der foregår i den amerikanske administration, som vi andre ikke har? Nu har hr. Holger K. Nielsen flere gange her fra Folketingets talerstol brugt som argument for ikke at ville bakke op om regeringens officielle udenrigspolitiske linje, at der findes kræfter i USA, som vil noget andet.

Hvad er det for toneangivende kræfter, som har betydning i den amerikanske administration, som hr. Holger K. Nielsen hentyder til, og hvad er det for informationer, hr. Holger K. Nielsen sidder inde med? Eller er det bare den der almindelige, sædvanlige venstreorienterede SF-skepsis over for USA, nøjagtig den skepsis, som hr. Holger K. Nielsen gav udtryk for i en kronik i Politiken den 26. juli i år, hvor USA fik tørt på af hr. Holger K. Nielsen?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan da altså ikke se, at det skulle være en slingrekurs, at man tænker selv. Hvad er nu det for noget? Venstre vil bare gøre, som storebror siger, som en gammelfar siger. Det er ukritisk. Det synes jeg da er ynkeligt.

Vi har forbeholdt os retten til selv at tage stilling til, om det her er fornuftigt eller ej. Hvorfor skal man gå hele vejen, hvis det er ufornuftigt? Skal man ikke have ret til at vælge? Er det ikke en del af den valgfrihed, Venstre taler så meget om?

Så spørger fru Ulla Tørnæs: Hvem har sagt det i den amerikanske administration? Jeg henviser selv tidligere til en artikel, der var i New York Times i sidste uge, hvor der var en meget klar beskrivelse af de diskussioner, der er i den amerikanske administration. Hvis man læser amerikanske aviser, får man da et helt klart indtryk af, at der er nogle forskellige tilgange. Colin Powell og State Department har haft den største indflydelse, det er godt og fornuftigt, men der er også nogle andre strømninger hos andre af Bushs rådgivere, især omkring forsvarsministeriet, men også hos nogle andre af hans sikkerhedspolitiske rådgivere.

Så der er da en debat, selvfølgelig er der det, det ville være unaturligt andet, og lige så vel som der er forskellige holdninger til, hvordan man skal føre politik indadtil, vil der også være det udadtil. Det at være fornuftigt har Colin